

dere hoek van de kooi niets te lijden hebben gehad. Ook vond ik nog veren van een geslagen merel (*Turdus merula*). Ik geloof, dat een steenuil veel schadelijker is dan gewoonlijk wordt aangenomen. Heeft er in ons vroeger Jaarbericht niet eens iets gestaan over het slaan van jongs patrijzen? W. Ph. J. HELLEBREKERS.

Waarnemingen bij een boomvalknest (*Falco subbuteo*) in Amsterdam.

Schuin tegenover mijn huis aan de Keizersgracht te Amsterdam nestelde in 1950 een boomvalkenpaartje in een oud kraaiennest in een iep. De jonge kraaien waren nog niet uitgevlogen of met veel geschreeuw en stoten namen de valken bezit van het nest. Kraaien vielen ze zonder meer aan. Ook langsvliegende zilvermeeuwen werden fel achterna gejakkerd. Er werden 2 jongen grootgebracht, die 15 Augustus uitvlogen. Doordat de valken zo erg laat waren en met de kraaien zo weinig geduld toonden, vermoed ik, dat hun eerste pogingen elders verstoord zijn. Het ♀ was altijd bij het nest; zelfs toen de jongen al flink groot waren, zat het meestal op een tak boven het nest of op een nabije schoorsteen. Het ♂ had het dus druk; het joeg weinig boven de stad; meestal verdween het naar het Noorden of Westen. Minstens 5 x per dag kwam het met prooi; steeds ± leeuwerik-grote vogels, die ik nimmer kon herkennen, omdat ze al teveel gehavend waren. De prooi werd in de klauwen gedragen; op een afstand begon het ♂ al te roepen, waarop het ♀ dan van het nest vloog. De prooi werd niet over geworpen, maar ging van hand tot hand, waarbij het ♂ steeds even met de snavel hielp; de vogels stonden dan een ogenblik fladderend tegenover elkaar. Vóór het overgeven van de prooi riep het ♂ een hoog „tiek”, harder en niet zo fijn als een dergelijk geluid bij de torenvalk. Het ♀ plukte de prooi in de lucht verder af en voerde daarna de jongen. Wat overbleef, kropte het zelf, steeds op het nest.

H. J. SLIJPER.

Een merkwaardig nest van de houtduif (*Columba palumbus*).

In het voorjaar van 1951 maakten voor het derde achtereenvolgende jaar een paar houtduiven een nest op de deklath van een zonnescherm aan de erker van mijn bureu. Dit nest was evenals in de voorgaande jaren geheel gemaakt van stukjes koperdraad, afkomstig waarschijnlijk van antennes.

Het gebruiken van het zonnescherm verschrikte de vogels zo, dat het in geen der jaren tot broeden is gekomen. Alleen in 1950, het tweede jaar dus, bevatte het nest twee eieren. Wel konden verschillende paringshandelingen gevolgd worden. NIETHAMMER (Handbuch, III, p. 56) geeft hierover het volgende: „Schon NAUMANN erwähnt, dasz man nicht selten verlassene bzw. halbfertige Nester findet, und glaubt dies mit einer gewissen Empfindlichkeit der Ringeltaube gegenüber Störungen erklären zu können.. Bei der